

BĚLÁ

Pramenná oblast údolní nivy říčky Bělá patří k přírodovědně nejvýznamnějším územím přírodního parku Kladecko. Nejhodnotnější částí jsou mokřadní slatinné louky s vysokou hladinou spodní vody. Vykvétá na nich barevná paleta mokřadních rostlin. Z těch vzácnějších jmenujme alespoň upolín nejvyšší, prstnatec májový a suchopýr široolistý. Tyto louky jsou cenné i výskytem porostů vysokých ostřic, z nichž některé druhy vytváří nápadné, až přes 1 metr vysoké trsy (bulty) – ostřice odchylná a ostřice latnatá. Velká část lokality byla vykoupena Českým svazem ochránců přírody v rámci sbírky Místo pro přírodu (bližší informace na www.mistoproprrodu.cz).

Nad údolím se zvedá svah s vysychavými až suchými trávníky na vápnatých půdách, kde se vyskytuje silně ohrožená ostřice ptačí nožka a hořec brvitý.

Pestrá mozaika biotopů zde představuje ideální prostředí také pro řadu bezobratlých živočichů. Můžeme se zde setkat s běžnými druhy (zlatohlávek zlatý, babočka sítkovaná), ale žije tu i silně ohrožený ohniváček černočárný či modrásek bahenní, jenž je svým vývojem vázán na rostlinu krvavec toten.

ohniváček černočárný

modrásek bahenní

zlatohlávek zlatý

Bez pravidelné péče by však na této pestré lokalitě docházelo k ochuzování biologické rozmanitosti. Proto zde aplikujeme pravidelné mozaikovitě sečení, kdy vynecháváme neposečené plošky pro dokončení vývoje bezobratlých a pro vysemenění vzácných druhů rostlin. Nezbytné je i následné odklizení pokosené hmoty a občasné odstranění náletových dřevin šířících se do travních porostů.

Kromě již zaběhnutých metod péče o lokalitu se Pozemkový spolek Prostějovsko snaží v rámci projektu „Zkvalitnění managementových opatření vybraných lokalit na Prostějovsku“ o doplnění těchto postupů o aktivity, jejichž cílem je zvýšení stanovištní a druhové rozmanitosti a posílení místních populací většiny druhů rostlin i živočichů.

Doplňkové zásahy do biotopů:

Na místě druhově chudé vlhké louky byly vyhloubeny dvě tůň s rozdílným vodním režimem, které tuto část mokřadu obohatily o stanoviště pro vodní hmyz a obojživelníky, kteří mají mělkých nádržek v současné zemědělské a odvodněné krajině nedostatek.

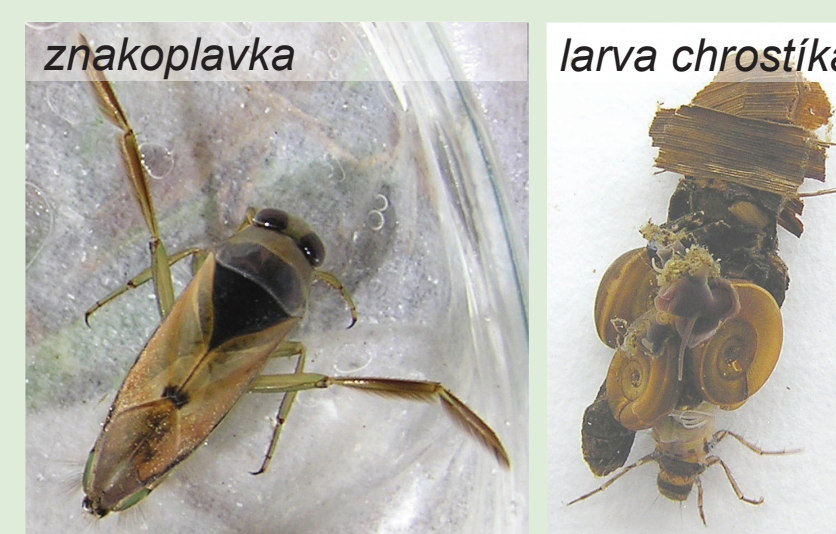

čolek horský

Hlubší tůň je vhodná pro rozmnožování a přezimování obojživelníků. Je tvořena mělkou částí (litorálem) s postupným snižováním do hluboké části, aby při kolísání vodní hladiny během roku měli živočichové zde žijící možnost se postupně přesouvat.

Tůň je po celý rok dotována spodní vodou a není propojena s vodním tokem. Pro zdárný vývoj obojživelníků je nutné uchovat tůň bez ryb.

Mělká tůň s maximální hloubkou do 30 cm bude naplněna vodou pouze na jaře, během roku pak vyschne. Tím se umožní vývoj těch bezobratlých, kteří mělké tůně využívají především v jarním období (pakomáři, jepice, chrostíci).

znakoplavka

larva chrostíka

V tůních najdeme běžné druhy hmyzu (bruslařky, znakoplavky, potápníky, vírníky rodu Gyrinus, larvy vážek apod.). Jako svoje loviště je využívají mnozí obojživelníci (čolek horský, skokan hnědý, ropucha obecná) a na ně potravně vázaná užovka obojková.

užovka obojková

otakárek fenyklový

Ve vrchní části svahu se suchými trávníky můžete nalézt tzv. kameňice. Jedná se o skládané kamenné zídky s využitím místního kamene. Jsou důležité pro mnoho druhů bezobratlých a plazů, slouží jim k úkrytu, zimování, vyhřívání, jako orientační bod, místo rozhledu a jsou vhodným místem k rozmnožování některých druhů denních motýlů a blanokřídlých (samotářské včely a vosy, čmeláci, mravenci).

Instalovaná zařízení na podporu hnízdních možností živočichů:

Čmelákovník zvyšuje možnosti zahnízdění různých druhů čmeláků. Ti patří mezi zdatné opylovače rostlin s dlouhým kalichem, do něhož včely nedosáhnou. Mnohdy také úlohu včel zastupují v chladných jarních dnech, kdy včely z úlu ještě nevyletěly. Dřevěná budka se vystylá suchým přírodním materiálem (mech, piliny, suchá tráva). Budky umísťujeme na závětrném a stinném místě s dostatkem kvetoucích bylin i stromů v okolí.

Hmyzí hotely slouží samotářským druhům hmyzu jako bezpečný úkryt pro vývoj jejich potomstva. Využívají je různé druhy samotářských včel, které vyhledávají ke kladení vajíček dutinky v různých rostlinných materiálech, ve zdech, ve starém dřevě nebo v zemi. Samotářské včely mají význam pro opylování rostlin, a často bývají výkonnější než včela medonosná. Patří mezi ně např. čalounice, drvodělka nebo zednice.

bývají výkonnější než včela medonosná. Patří mezi ně např. čalounice, drvodělka nebo zednice.